

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. januara 2018. godine
Ref. br.: RK 1189/18

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI75/17

Podnosilac

X

Ocena ustavnosti rešenja Pml. br. 66/2017 Vrhovnog suda
od 20. aprila 2017. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je X (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Blerim Mazreku, advokat iz Prizrena.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je rešenje Pml. br. 66/2017 Vrhovnog suda Kosova od 20. aprila 2017. godine, kojim je odbačen, kao neprihvatljiv, zahtev podnosioca o zaštiti zakonitosti protiv presude Pn. br. 164/2017 Apelacionog suda od 7. marta 2017. godine.
3. Podnosilac zahteva tvrdi da je osporeno rešenje primio 8. maja 2017. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena prava garantovana stavom 7, člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članovima 3. i 40. Konvencije o pravima deteta.
5. Podnosilac zahteva traži da mu se ne objavi identitet.

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 22. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 29. juna 2017. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
8. Dana 30. juna 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Ivan Čukalović.
9. Dana 13. jula 2017. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca o registraciji zahteva. Istog datuma, Sud je dostavio kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
10. Dana 6. decembra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

Krivični postupak

11. Dana 8. oktobra 2010. godine, Okružni sud u Prizrenu je (presuda Pm. br. 5/09) nakon što je utvrdio da je podnosilac zahteva lišio života žrtvu Y, proglasio podnosioca krivim za krivična dela: teško ubistvo i neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja.

12. Imajući u vidu činjenicu da je podnosilac zahteva u vreme izvršenja krivičnih dela bio maloletnik, Okružni sud u Prizrenu ga je, primenom odredaba Zakonika pravde o maloletnicima, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora.
13. Dana 26. januara 2011. godine, gore navedena presuda Okružnog suda u Prizrenu je postala pravosnažna.

Nalozi za hapšenje i zahtev za izručivanje

14. Na osnovu spisa predmeta, proizilazi da se podnosilac zahteva nije odazvao pozivu nadležnog suda za slanje na izdržavanje kazne.
15. Kao posledica toga, nadležni sud je izdao nalog i poternicu za teritoriju Republike Kosovo u cilju hapšenja i slanja podnosioca zahteva na izdržavanje kazne.
16. Kao rezultat bekstva podnosioca zahteva i izveštaja policije da se podnosilac zahteva nalazi van teritorije Republike Kosovo, neodređenog datuma je nadležni sud preko Ministarstva pravde izdao međunarodni nalog za hapšenje.
17. Dana 8. februara 2017. godine, podnosilac zahteva je uhapšen na teritoriji Švajcarske na osnovu privremenog naloga za hapšenje koji je izdala Federalna kancelarija Švajcarske za pravosuđe.
18. Dana 24. februara 2017. godine, Ministarstvo pravde Republike Kosovo je podnelo formalni zahtev za izručenje podnosioca zahteva Republici Kosovo pred Federalnom kancelarijom Švajcarske za pravosuđe.
19. Dana 7. marta 2017. godine, Federalna kancelarija za pravosuđe je naložila neposredno oslobađanje podnosioca zahteva.
20. Dana 16. marta 2017. godine, Savezni sud u Ženevi u Švajcarskoj je (u daljem tekstu: Savezni sud), odbio zahtev za izručivanje Republike Kosovo, kao neprihvatljiv.
21. Savezni sud je u svojoj odluci, između ostalog, ocenio:

[...] Zakonik pravde o maloletnicima [Kosova] ne predviđa prekid zastarelosti.

S obzirom da se radi o krivičnom pravu za maloletnike, radi se i o rupi u zakonu, jer nema smisla da se primene ista pravila zastarelosti u okviru kazne krivičnih dela izvršenih od strane maloletnika i kazne izvršene od strane odraslog lica. [...] Tekst člana 36. Zakonika pravde o maloletnicima [Kosova] je bez sumnje jasan i treba se shvatiti bukvalno. U stvari, zastarelost je dobijena, ili nije.

[...]

22. Kao zaključak, Savezni sud je utvrdio da je zahtev za izručenje neprihvatljiv, jer je *"[...] zastarevanje kazne postignuto kao u skladu sa zakonima države molilje [Republike Kosovo] i zamoljene države [Švajcarske]."*

Sudski postupak u vezi sa zahtevom za donošenje rešenja za zastarevanje izvršenja kazne

23. Dana 24. februara 2017. godine, podnosilac zahteva je preko svog punomoćnika pred Osnovnim sudom u Prizrenu-Ogrankom u Suvoj Reci (u daljem tekstu: Osnovni sud) podneo zahtev za donošenje rešenja o zastarevanju izvršenja kazne.
24. Dana 27. februara 2017. godine, Osnovni sud je (rešenje Ed. br. 6/2011) odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca.
25. U svojoj presudi, Osnovni sud je ocenio: *"[...] član 36. Zakonika pravde o maloletnicima predviđa zastarevanje krivičnih dela izvršenih od strane maloletnika, ali isti uopšte ne predviđa otpočinjanje i prekid rokova zastarelosti izvršenja kazne, odnosno apsolutnu zastarelost."*
26. Osnovni sud je u nastavku utvrdio: *"S obzirom na to da u ovom kontekstu u Zakoniku pravde o maloletnicima ne postoji takva odredba, sud je analogno primenio član 110. tačku 6 KZK-a br. 04/L-082, koji glasi: "Izvršenje kazne se zabranjuje u svakom slučaju u kom je proteklo dvostruko vreme potrebno za zastarelost", apsolutna zastarelost izvršenja kazne, dok je relativna zastarelost prekinuta nalogima i poternicom raspisanom za osuđenog."*
27. Dana 24. februara 2017. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu.
28. U svojoj žalbi je podnosilac zahteva, između ostalog, naveo: *"Sud, prilikom rešavanja ove stvari nije uzeo u obzir činjenicu da se u konkretnom slučaju radi o kazni maloletničkog zatvora koja je predviđena samo Zakonikom pravde o maloletnicima, a koja se ni na koji način ne može upoređivati sa kaznom zatvora za punoletna lica, koja se predviđa Krivičnim zakonikom Kosova. Iz tog razloga je svaka navodna shodna primena Krivičnog zakonika u otvorenoj suprotnosti sa duhom i ciljem Ustava Kosova, Zakonika pravde o maloletnicima i pravnog sistema Kosova, da se maloletnicima osigura poseban procesni i materijalno-krivični položaj."*
29. Dana 7. marta 2017. godine, Apelacioni sud je (rešenje Pn. br. 164/2017), odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva.
30. Apelacioni sud je u svom rešenju ocenio: *"[...] Stoji činjenica da se članom 36. Zakonika pravde o maloletnicima propisuje da se kazna maloletničkog zatvora ne može izvršiti po isteku roka od 5 godina od pravosnažne presude kojom je izrečena kazna maloletničkog zatvora duža od 5 godina. Međutim, navedenim zakonikom nisu specifikovani otpočinjanje i prekid rokova zastarelosti izvršenja kazne, odnosno relativni i apsolutni rok zastarelosti kazne. Takođe, u skladu sa odredbom člana 5. Zakonika pravde o maloletnicima odredbe Krivičnog zakonika Kosova, Zakonika o krivičnom postupku Kosova i*

Zakonika o izvršenju krivičnih sankcija kao i ostale odgovarajuće odredbe, sprovodiće se za maloletnike, izuzev u slučajevima, za koje je ovim zakonom drugačije uređeno.”

31. Apelacioni sud je zaključio: “[...] Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je analogno primenio odredbe Krivičnog zakonika, odnosno član 110. tačku 6 KZK-a. [...] Iz spisa predmeta proizilazi da je presuda Okružnog suda u Prizrenu PM. br. 06/2009 postala pravosnažna dana 26.01.2011. godine, međutim, imajući u vidu činjenicu da je relativna zastarelost prekinuta naložima i izdavanjem međunarodne poternice, na osnovu gore navedene odredbe proizilazi da nije nastupila apsolutna zastarelost izvršenja kazne.”
32. Dana 14. marta 2017. godine, podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu.
33. Dana 20. aprila 2017. godine, Vrhovni sud je rešenjem Pml. br. 66/2017 odbacio, kao neprihvatljiv, zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti.
34. Vrhovni sud je u svom rešenju utvrdio: „Zahtev za zaštitu zakonitosti podnet protiv gore navedenih rešenja neprihvatljiv, jer prema odredbi člana 432, stav 1 ZKPK-a [Zakonik o krivičnom postupku], protiv pravosnažne odluke ili zbog povrede odredaba postupka koji je prethodio njenom donošenju, može se nakon konačnog završetka postupka podneti zahtev za zaštitu zakonitosti.. [...] U ovom slučaju se ne radi o krivičnom postupku, već o postupku izvršenja krivične sankcije, stoga, za odluku koja nije doneta u krivičnom postupku i iz tog razloga nije ispunjen gore navedeni uslov za dozvoljenost podnošenja ovog vanrednog pravnog sredstva.”

Tvrđenje podnosioca zahteva

35. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu redovni sudovi, odnosno Osnovni sud i Apelacioni sud, povredili prava garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], stav 7 Ustava i članovima 3. i 40. Konvencije o pravima deteta.
36. Podnosilac zahteva tvrdi da redovni sudovi treba da primene samo odredbe Zakonika pravde o maloletnicima, koji “[...] kao poseban zakon reguliše prava i postupak protiv maloletnika, a ne odredbe Krivičnog zakona u vezi sa zastarevanjem izvršenja kazne zatvora za maloletnike, jer se ovo pitanje konkretno reguliše Zakonom pravde o maloletnicima.”
37. Podnosilac zahteva tvrdi: “Osnovni sud u Prizrenu-Ogranak u Suvoj Reci i Apelacioni sud prilikom rešavanja ove stvari nisu uzeli u obzir činjenicu da se u konkretnom slučaju radi o kazni maloletničkog zatvora, koja je predviđena samo Zakonom pravde o maloletnicima i koja se ni u kom obliku ne može upoređivati sa kaznom zatvora za punoletna lica, koja je predviđena Krivičnim zakonom Kosova. Stoga je i navodno shodna primena člana 110. Krivičnog zakona u otvorenoj suprotnosti sa duhom i ciljem Ustava Kosova, Zakonika pravde o maloletnicima, kao i pravnog sistema Kosova, da se maloletnicima osigura poseban procesni i materijalno-krivični položaj.”

38. Podnosilac zahteva dalje tvrdi: “[...] Osnovni sud u Prizrenu-Ogranak u Suvoj Reci i Apelacioni sud, pogrešno odlučili kada su odbili ovaj zahtev i tako pogrešno primenili Krivični zakonik i na taj način prekršili i prava zagarantovana Ustavom i Konvencijom o pravima deteta.”

39. U svom zahtevu, podnosilac zahteva predlaže Sudu:

“[...] da usvoji ovaj zahtev i obaveže Osnovni sud u Prizrenu da donese rešenje o zastarelosti izvršenja presude Okružnog suda u Prizrenu P. br. 5/09, od 08.10.2010. godine, koja je postala pravosnažna 26.01.2011. godine.”

Relevantni zakon

Konvencija o pravima deteta

Član 3

“1. U svim aktivnostima koje se tiču dece, bez obzira da li ih preduzimaju javne ili privatne institucije socijalnog staranja, sudovi, administrativni organi ili zakonodavna tela, najbolji interesi deteta biće od prvenstvenog značaja.”

[...]

Član 40

1. Strane ugovornice priznaju pravo svakom detetu za koje se tvrdi, koje je optuženo ili za koje je utvrđeno da je prekršilo krivični zakon, na postupak usklađen sa unapređivanjem detetovog osećaja dostojanstva i vrednosti, koji njega/nju podstiče na poštovanje ljudskih prava i osnovnih sloboda drugih i koji uzima u obzir uzrast deteta i činjenicu da je poželjno zalagati se za njegovu/njenu reintegraciju i preuzimanje konstruktivne uloge u društvu.

2. U tom cilju i imajući u vidu sve bitne odredbe međunarodnih instrumenata, strane ugovornice će posebno obezbediti:

[...]

(vii) da se poštuje njegova privatnost u svim fazama postupka.

3. Strane ugovornice će nastojati da podstiču stvaranje zakona, postupaka, organa i ustanova koji se izričito odnose na decu i bave decom za koju se tvrdi, koja su optužena ili za koju je utvrđeno da su prekršila krivični zakon, a posebno:

(a) utvrđivanje najniže starosne granice ispod koje deca ne mogu biti smatrana sposobnom za kršenje krivičnog zakona;

(b) donošenje mera, kadgod je moguće i poželjno, za postupanje sa takvom decom, bez pribegavanja sudskom postupku, s tim da budu u potpunosti poštovana ljudska prava i zakonska zaštita.
[...]

Krivični zakonik br. 04/L-082

Član 110

[Otpočinjanje i prekid vremena potrebnog za zakonsku zastarelost izvršenja]

1. Vreme zakonske zastarelosti izvršenja kazne počinje teći od dana pravosnažnosti presude i, u slučaju opoziva alternativne kazne, na dan pravosnažnosti odluke o opozivu.
2. Vreme zakonske zastarelosti ne teče za vreme dok se izvršenje kazne zakonski ne može izvršiti.
3. Ukoliko je kazna smanjena amnestijom ili odlukom suda po vanrednom pravnom leku, vreme otpočinjanja roka zastarelosti počinje teći od nove presude, dok se rok zastarelosti računa po prethodnoj presudi.
4. Vreme potrebno za zakonsku zastarelost se prekida svakim delovanjem nadležnog tela u svrhe izvršenja kazne.
5. Novo vreme zakonske zastarelosti počinje teći nakon svakog prekida.
6. Izvršenje kazne se zabranjuje u svakom slučaju u kom je proteklo dvostruko vreme potrebno za zastarelost.
7. Odredbe stavova 2. do 5. ovog člana će se takođe primeniti na zakonsku zastarelost dopunskih kazni i mera obaveznog lečenja.

Zakonik pravde o maloletnicima br. 03/L-193

Član 5

“Odredbe Krivičnog zakonika Kosova, Zakonika o krivičnom postupku Kosova i Zakonika o izvršenju krivičnih sankcija kao i ostale odgovarajuće odredbe, sprovodiće se za maloletnike, izuzev u slučajevima, za koje je ovim zakonikom drugačije uređeno”.

Član 36

[Zastarevanje izvršenja kazne maloletničkog zatvora]

1. Kazna maloletničkog zatvora ne može da bude izvršena po isteku sledećih rokova:
 - 1.1. pet (5) godina od pravosnažne presude kojom je izrečena kazna maloletničkog zatvora duža od pet (5) godina;
 - 1.2. tri (3) godine od pravosnažne presude kojom je izrečena kazna maloletničkog zatvora duža od tri (3) godine; i
 - 1.3. dve (2) godine od pravosnažne odluke kojom je izrečena kazna maloletničkog zatvora do tri (3) godine.

Prihvatljivost zahteva

40. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom, dalje utvrđene Zakonom i predviđene Poslovníkom.

41. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

42. Sud primećuje da je podnosilac ovlašćena strana u skladu sa Ustavom, da je iscrpeo sva potrebna pravna sredstva i da je podneo svoj zahtev u roku od 4 (četiri) meseca nakon prijema presude.

43. Međutim, Sud se poziva na član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

44. Sud se poziva i na pravilo 36 (1) (d) i 36 (2) (b) i (d) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, [...]

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju.”

45. Na početku, Sud podseća da je poslednja odluka u slučaju podnosioca zahteva bilo rešenje Pml. br. 66/2017 Vrhovnog suda od 20. aprila 2017. godine, kojim je odbačen, kao neprihvatljiv, zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti protiv presude Pn. br. 164/2017 Apelacionog suda od 7. marta 2017. godine. U stvari, Vrhovni sud je prilikom primene člana 432. ZKPK-a utvrdio da je zahtev za zaštitu zakonitosti u okviru postupka za primenu krivičnih sankcija nedozvoljen.

46. Shodno tome, Sud primećuje da je odluka koja se bavi tvrdnjama podnosioca zahteva gore navedeno rešenje Apelacionog suda od 7. marta 2017. godine.

47. Sud podseća da je podnosilac zahteva posebno tvrdio povredu stava 7, člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, koji propisuje:
- “Sudski postupci koji se odnose na maloletnike se regulišu zakonom, poštujući posebne uredbe i procedure za maloletnike.”*
48. Podnosilac zahteva tvrdi i povredu članova 3. i 40. Konvencije o pravima deteta, koji se u skladu sa članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] Ustava, *“direktno primenjuju na teritoriji Republike Kosovo i imaju premoć, u slučaju konflikta, nad svim zakonskim odredbama i ostalim aktima javnih institucija”*.
49. S tim u vezi, Sud primećuje da se srž tvrdnji podnosioca zahteva, pokrenutih u zahtevu, odnosi na način tumačenja i primene Zakonika pravde o maloletnicima i Krivičnog zakonika od strane redovnih sudova u vezi sa zastarevanjem kazne za maloletnike.
50. U tom smislu, podnosilac zahteva tvrdi da su Osnovni sud i Apelacioni sud pogrešno tumačili i primenili zakon. Prema podnosiocu zahteva, sudovi su trebali da primene samo odredbe Zakonika pravde o maloletnicima, kao zakon koji propisuje pravila i posebne postupke za maloletnike. Ovu tvrdnju je podnosilac zahteva pokrenuo i u svojoj žalbi koju je uložio Apelacionom sudu.
51. Podnosilac zahteva tvrdi, da su Osnovni sud i Apelacioni sud primenili samo odredbe Zakonika pravde o maloletnicima, tada bi se zastarevanje kazne u slučaju podnosioca zahteva postiglo.
52. Sud primećuje da, u vezi sa tvrdnjom podnosioca zahteva, Apelacioni sud je u svom rešenju potvrdio rešenje Osnovnog suda, utvrđujući: *“Stoji činjenica da se članom 36. Zakonika pravde o maloletnicima propisuje da se kazna maloletničkog zatvora ne može izvršiti po isteku roka od 5 godina od pravosnažne presude kojom je izrečena kazna maloletničkog zatvora duža od 5 godina). Međutim, navedenim zakonikom nisu specifikovani otpočinjanje i prekid rokova zastarelosti izvršenja kazne, odnosno relativni i apsolutni rok zastarelosti kazne. Takođe, u skladu sa odredbom člana 5. Zakonika pravde o maloletnicima odredbe Krivičnog zakonika Kosova, Zakonika o krivičnom postupku Kosova i Zakonika o izvršenju krivičnih sankcija kao i ostale odgovarajuće odredbe, sprovodiće se za maloletnike, izuzev u slučajevima, za koje je ovim zakonikom drugačije uređeno.”*
53. Pored toga, Sud primećuje da su se Osnovni sud i Apelacioni sud pozvali na Zakonik pravde o maloletnicima, koji ne samo da ne zabranjuje, već u članu 5 izričito propisuje: *“Odredbe Krivičnog zakonika Kosova, Zakonika o krivičnom postupku Kosova i Zakonika o izvršenju krivičnih sankcija kao i ostale odgovarajuće odredbe, sprovodiće se za maloletnike, izuzev u slučajevima, za koje je ovim zakonikom drugačije uređeno”*.
54. Sud ističe da su Osnovni sud i Apelacioni sud tumačili Zakonik pravde o maloletnicima, ocenjujući da isti ne propisuje početak i okončanje rokova zastarevanja izvršenja kazne. Shodno tome, navedeni sudovi su analogno

primenili odredbe Krivičnog zakonika i to samo u pogledu početka i prestanka rokova zastarevanja izvršenja kazne. Kao rezultat ovog tumačenja, navedeni sudovi su zaključili da kazna u slučaju podnosioca zahteva nije zastrela.

55. Sud se poziva na svoju sudsku praksu gde se stalno naglašavalo da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost) (vidi: slučajeve Suda KI53/15, podnosilac zahteva: *Heset Neziri*, rešenje o neprihvatljivosti od 10. novembra 2015. godine, stav 38 i KI112/15, podnosilac zahteva: *Feride Bulliqi i drugi*, rešenje o neprihvatljivosti od 23. maja 2016. godine, stav 41, KIO6/17, podnosilac zahteva: *L.G. i drugi*, rešenje o neprihvatljivosti, stav 36).
56. Sud podseća i na sudsku praksu Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), koji je, *inter alia*, naglasio: “[...] Sud ponavlja da je njegova nadležnost u pogledu provere da li je domaći pravo bilo pravilno protumačeno i primenjeno ograničena i da nije njegova funkcija da preuzme mesto lokalnih sudova, već je njegova uloga da osigura da odluke tih sudova nisu arbitrarne ili na drugi način očigledno neobrazložene” (*Anheuser-Busch Inc. Protiv Portugalije*, predstavka br. 73049/01, presuda od 11. januara 2007. godine, stav 83, vidi, i: *mutatis mutandis*, slučaj ESLJP, *Bochan protiv Ukrajine* [VV], predstavka br. 22251/08, presuda od 5. februara 2015. godine, stav 61).
57. Sud ističe da je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis* slučaj ESLJP, *Garcia Ruiz protiv Španije*, predstavka br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28). Dakle, Ustavni sud ne može da deluje kao “sud četvrtog stepena” (vidi: slučaj Ustavnog suda KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).
58. Sud smatra da je uglavnom uloga sudova da se bave pitanjem tumačenja zakona, dok je uloga Ustavnog suda da utvrdi da li su posledice takvog tumačenja u skladu sa Ustavom (vidi: analogno rešenje o neprihvatljivosti Ustavnog suda od 20. decembra 2017. godine u slučaju KIO6/17, podnosilac zahteva: *L.G. i drugi*, vidi, i: slučaj ESLJP, *Miragall Escolono i drugi protiv Španije*, predstavke br. 38366/97, 38688/97, 40777/98, 40843/98, 41015/98, 41400/98, 41446/98, 41484/98, 41487/98 i 41509/98, presuda od 25. januara 2000. godine, stavovi 33-39).
59. Shodno tome, Ustavni sud može oceniti pravna tumačenja redovnih sudova u izuzetnim slučajevima i to samo ako su ta tumačenja proizvoljna ili očigledno neobrazložena (vidi: *mutatis mutandis* slučaj ESLJP, *Bochan protiv Ukrajine* [VV], predstavka br. 22251/08, presuda od 5. februara 2015. godine, stav 61).
60. Međutim, u ovom slučaju ne može da se utvrdi da ima proizvoljnosti u tumačenjima datim od strane redovnih sudova. Pored toga, Sud smatra da je obrazloženje odluka redovnih sudova, u pogledu tvrdnji podnosioca zahteva o pogrešnoj primeni krivičnog zakona, krivičnog postupka i zakona o maloletnicima, jasno i dovoljno obrazloženo.

61. U zaključku, Sud primećuje da podnosilac u svom zahtevu nije uspeo da dokaže i potkrepi svoju tvrdnju da su Osnovni sud i Apelacioni sud tokom tumačenja i primene materijalnog prava povredili član 31, stav 7 Ustava i članove 3. i 40. Konvencije o pravima deteta.
62. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i treba da se proglasi neprihvatljivim u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36(1) (d) i 36 (2) (b) i (d) Poslovnika.

Zahtev podnosioca da se ne objavi identitet

63. Sud podseća da je podnosilac u svom zahtevu podneo zahtev da se njegov identitet ne objavi.
64. S tim u vezi, Sud se poziva na pravilo 29 (6) Poslovnika, koje propisuje:

“Stranka koji podnosi podnesak može tražiti da se njegov ili njen identitet javno ne objavi i treba navesti razloge svog zahteva. Sud može odobriti zahtev ako utvrdi da su razlozi dobro osnovani.”
65. Sud podseća da se podnosilac u svom zahtevu za neobjavljivanje identiteta poziva na osetljivost slučaja, na to da je bio maloletnik prilikom izvršenja dela i moguće posledice za njegovu porodicu i porodicu žrtve.
66. Sud, uzimajući za osnov činjenicu da je podnosilac zahteva bio maloletan u vreme izvršenja krivičnog dela, obrazloženje koje je pružio i okolnosti slučaja, usvaja njegov zahtev da se ne objavi identitet.

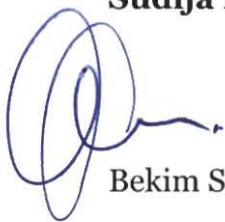
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113, stav 7 Ustava, članom 48. Zakona, pravilima 29 (6) i 36 (1) (d) i 36 (2) (b) i (d) Poslovnika, na sednici održanoj 6. decembra 2017. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA USVOJI zahtev da se ne objavi identitet;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI OVU odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah

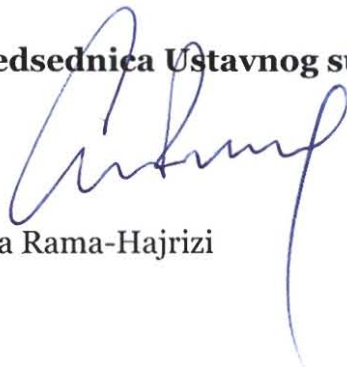
Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi